ធម្មទេសនារបស់លោកអភិបាលអូលីវីយេ
ក្នុងអភិបូជានិវាយុវជនពិភពលោក នៅទីក្រុងក្រាកាវ ប្រទេសប៉ូឡូញ
ថ្ងៃទី ២៩ កក្កដា ២០១៦

បងប្អូនជាទីស្រឡាញ់!
ថ្ងៃនេះយើងបន្តស្តាប់សម្តេចប៉ាប ជាភាសាអ៊ីតាលី សូមលោកឪពុកជួយបកប្រែ។ អ្វីជាចំណុចសំខាន់ដែលខ្ញុំចង់និយាយនៅពេលនេះ ក្នុងនាមខ្ញុំជាលោកអភិបាលភូមិភាគភ្នំពេញ ក្នុងនាមលោកគីគេ និងលោកអន់តូនីដែរ ខ្ញុំសូមប្រាប់ថា យើងទាំងអស់គ្នា គឺជាតំណាងព្រះសហគមន៍ពីប្រទេសកម្ពុជា យើងមកចូលរួមទិវាយុវជនពិភពលោកនេះ មិនមែនជាភ្ញៀវទេសចរណ៍ទេ ហើយយើងមិនមែនជាអ្នកដែលមានសំណាងដែលត្រូវបានលោកជ្រើសរើសដែរ។ ប៉ុន្តែយើងគឺជាតំណាងពេញសិទ្ធិនៃព្រះសហគមន៍កាតូលិកកម្ពុជា ដែលត្រូវចូលរួមដើម្បីជួបជាមួយបងប្អូនទាំងអស់មកពីជាង១៨០ប្រទេស។ តំណាងមានន័យថា ពេលត្រឡប់ទៅវិញ យើងត្រូវនាំយកបទពិសោធន៍ សេចក្តីស្រឡាញ់ កម្លាំងដែលយើងបានទទួលពីក្នុងពីរអាទិត្យកន្លងមក ទៅជូនដល់បងប្អូនយើងឯទៀតៗ នៅតាមព្រះសហគមន៍ នៅតាមភូមិភាគ នៅតាមកន្លែងដែលយើងធ្វើការ និងនៅក្នុងសង្គមរបស់យើង ដ្បិតយើងមកទីនេះមិនមែនដើម្បីទទួលបទពិសោធន៍សម្រាប់ផ្ទាល់ខ្លួនទេ។

យើងម្នាក់ៗមានបទពិសោធន៍របស់ខ្លួនផ្ទាល់ ដើម្បីយើងចែករំលែកជាមួយយុវជនពិភពលោក។ ម្សិលមិញមានមនុស្សតែ៦០ម៉ឺននាក់។ ល្ងាចថ្ងៃសៅរ៍ និងព្រឹកថ្ងៃអាទិត្យ យើងនៅជាមួយមនុស្សជាង២លាននាក់ ហើយនៅពេលនោះ យើងដូចជាស្រវាំងភ្នែក ដោយសារមានមនុស្សច្រើនពេក ប៉ុន្តែ យើងស្រវាំងភ្នែកក្នុងអំណរសប្បាយ។ ដូចព្រះនាងម៉ារីដែរ ពេលទៅវិញ យើងត្រូវប្រញាប់ប្រញាល់ចែករំលែកបទពិសោធន៍ពិសេសនេះ យើងមិនត្រូវទុកបទពិសោធន៍នោះចោលទេ ហើយយើងនឹងធ្វើជាសៀវភៅមាសមួយ ដែលម្នាក់ៗនឹងសរសេរបទពិសោធន៍ផ្ទាល់ខ្លួននៅក្នុងនោះ។ រឿងនេះពិសេសណាស់ ហើយខ្ញុំនឹងជំរុញក្នុងការបោះពុម្ពដើម្បីចែកផ្សាយ។ ពេលយើងទៅតាមព្រះសហគមន៍វិញ តើយើងបង្កើតស្នាដៃយ៉ាងពិតប្រាកដអ្វីខ្លះ ?

ប៉ុន្មានអាទិត្យមុន នៅក្នុងភូមិភាគភ្នំពេញ ខ្ញុំបានចាត់ក្រុមគ្រីស្តទូត១២ក្រុម ដែលចេញពីសាលាសន្តៈយ៉ូស្វីនឲ្យទៅប្រកាសធម៌មេត្តាករុណា ដែលជាឱកាសមួយដើម្បីឲ្យយុវជនយើងទៅមុខ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំជឿជាក់ថា តំណាងទាំងអស់ដែលអង្គុយនៅទីនេះ ក៏គិតថាពេលទៅវិញ តើយើងត្រូវធ្វើអ្វីដើម្បីឲ្យព្រះសហគមន៍របស់យើងរីកចម្រើន ដើម្បីសង្គមរបស់យើងរីកចម្រើន។ ម្សិលមិញយើងបានស្តាប់ឮថា យើង "**ជាទូតរបស់ព្រះគ្រីស្ត**" ថ្ងៃនេះយើងស្តាប់ឮថែមថា "**ព្រះជាម្ចាស់បានជ្រើសរើសបងប្អូនធ្វើជាជនដ៏វិសុទ្ធ**"។ ដូច្នេះយើងមិនមែនជា "**ទូត**" តែប៉ុណ្ណោះ ប៉ុន្តែយើងជាទូតរបស់ព្រះគ្រីស្ត យើងជា "**ជនដ៏វិសុទ្ធ**"។ នេះជាការអស្ចារ្យដែលយើងបានទទួលការជ្រើសរើសពីព្រះជាម្ចាស់ ហើយនេះមិនមែនជាការសម្រេចចិត្តរបស់យើង មិនមែនជាកម្លាំងមកពីយើងទេ។ ដូចព្រះនាងម៉ារីបានទទួលដំណឹងថា ព្រះ

នាងនឹងធ្វើជាមាតារបស់ព្រះជាម្ចាស់ ថ្ងៃនេះយើងទទួលដំណឹងថា យើងជាទូតរបស់ព្រះគ្រីស្ត និងជាទូតដ៏វិសុទ្ធថែមទៀតផង។

ចូរយើងឆ្លៀតឱកាសអានអត្ថបទទី១សាជាថ្មី និងអានអំពីរបៀបដែលយើងទៅជាជនដ៏វិសុទ្ធ។ ឧបមាពេលយើងទិញកូនម៉ាញេមួយ នោះយើងតែងទទួលបានក្រដាស់មួយសន្លឹក ដែលនឹងពន្យល់អំពីរបៀបបើកបិទ អំពីរបៀបដាក់ថ្មយ៉ាងដូចម្ដេច?។ ថ្ងៃនេះ ពេលយើងអានអត្ថបទទី១ យើងនឹងទទួលបានសេចក្ដីពន្យល់ពីព្រះយេស៊ូ ថាត្រូវធ្វើយ៉ាងដូចម្ដេច ដើម្បីយើងក្លាយទៅជាទូតដ៏វិសុទ្ធ ដែលមានប៣ចំណុចសំខាន់ដូចតទៅះ

ទី១ "**ទូតដ៏វិសុទ្ធ**" គឺយើងត្រូវការរៀបចំចិត្ត ឲ្យមានចិត្តអាណិតមេត្តា ចិត្តល្អ ចិត្តសប្បុរស ចិត្តបន្ទាបខ្លួន ចិត្តស្លូតបូត ចិត្តអត់ធ្មត់ ដែលជាឥរិយាបទត្រូវហៀរចេញពីចិត្តរបស់យើងជាគ្រីស្តបរិស័ទ ហើយឥរិយាបថនេះ ដែលណែនាំឲ្យសម្ដេចប៉ាប យ៉ូហាន ប៉ូលទី២ ក្លាយជាសន្តបុគ្គល។ សម្តចប៉ាប លោកមានរបៀបរស់នៅជាធម្មតា លោកធ្លាប់ជាអភិបាលព្រះសហគមន៍នៅទីក្រុងក្រាការនេះ លោកធ្លាប់ជាអ្នកទទួលខុសត្រូវនិស្សិតនៅក្នុងសាកលវិទ្យាល័យ លោកចូលចិត្តធ្វើកីឡា ចូលចិត្តដើរជាមួយនិស្សិត ...។ ពេលត្រូវបានជ្រើសរើសជាសម្ដេចប៉ាប លោកបានយកពេលវេលាជាច្រើនដើម្បីអធិដ្ឋាន ដើម្បីឲ្យជីវិតរបស់លោកជាប់ជាមួយព្រះយេស៊ូ និងជាពិសេសដើម្បីឲ្យចិត្តគំនិតរបស់លោក ទៅជាតែមួយជាមួយព្រះយេស៊ូ។ ចំពោះយើងក៏ដូច្នោះដែរ គឺមុនគិតអំពីកិច្ចការ អំពីស្នាដៃដ៏អស្ចារ្យដើម្បីទៅជាជនដ៏វិសុទ្ធ នោះយើងត្រូវគិតអំពីផ្ទៃក្នុងនៃចិត្តរបស់យើងជាមុនសិន។

ទី២ ចូរមានសកម្មភាពជាមួយបងប្អូន ចូរប្រៀនប្រដៅ និងដាស់តឿនគ្នាទៅវិញទៅមក និងលើកលែងទោសឲ្យគ្នា ដូចព្រះជាម្ចាស់លើកលែងទោសឲ្យយើងដែរ។ ប្រៀនប្រដៅ ដាស់តឿនគ្នាទៅវិញទៅមកនៅពេលយើងមើលឃើញដោយប្រាជ្ញាថាមានបញ្ហា ពេលនោះកុំឲ្យយើងនៅស្ងៀម ប៉ុន្តែឲ្យយើងជួយប្រៀនប្រដៅគ្នាដើម្បីដាស់តឿនគ្នា។

ទី៣ សូមឲ្យយើងមានទំនាក់ទំនងជាមួយព្រះជាម្ចាស់ ដោយយកពេលវេលាដើម្បីអធិដ្ឋាន ដើម្បីអរព្រះគុណព្រះអង្គ ដ្បិតព្រះជាម្ចាស់ជាជីវិតរបស់យើង។

ដូច្នេះដើម្បីទៅជាគ្រីស្តទូតដ៏វិសុទ្ធ ទី១ យើងត្រូវរៀបចំចិត្តគំនិត ទី២ យើងត្រូវមានសកម្មភាពជាមួយបងប្អូនឯទៀតៗ ត្រូវប្រៀនប្រដៅ ត្រូវបង្ហាញមេត្តាករុណា ដោយលើកលែងទោសឲ្យគ្នា និងទី៣ យើងត្រូវមានចិត្តអរព្រះគុណព្រះជាម្ចាស់ជានិច្ច ដោយសារព្រះជាម្ចាស់ជាជីវិតរបស់យើង។

ដើម្បីឲ្យយើងទៅមុខបាន យើងត្រូវតែសម្លឹងមើលព្រះនាងម៉ារី គឺសម្លឹងមើលពីរបៀបរបស់ព្រះនាង។ ព្រះនាងម៉ារីបានច្រៀងលើកតម្កើងព្រះជាម្ចាស់ថា “**ព្រលឹងខ្ញុំសូមលើកតម្កើងព្រះអម្ចាស់ ខ្ញុំមានចិត្តអំណរយ៉ាងខ្លាំង ព្រោះព្រះជាម្ចាស់ជាព្រះសង្គ្រោះរបស់ខ្ញុំ។ ព្រះអង្គទតមើលមកខ្ញុំដែលជាអ្នកបម្រើដ៏ទន់ទាបរបស់ព្រះអង្គ**”។ សេចក្ដីទាំងនេះក៏ជាជីវិតរបស់យើងដែរ យើងមិនមែនជាមនុស្សអស្ចារ្យ យើងមិនមែនជាមនុស្សដែលមានកម្លាំងពិសេស ប៉ុន្តែយើងមានកម្លាំងពិសេសដោយសារព្រះជាម្ចាស់ យើងជាមនុស្សអស្ចារ្យដោយសារព្រះជាម្ចាស់ មិនមែនដោយសារកម្លាំងរបស់យើងទេ។ នៅពេលសម្ដេចប៉ាបសួរយើងអំពីសុបិន្ត អំពីអនាគតដែលយើងចង់បង្កើត នោះមិនមែនជាសុបិន ឬអនាគតតូចតាចទេ ប៉ុន្តែជាសុបិន ជាអនាគតដ៏ធំទូលំទូលាយ ដែលយើងយល់ថា សមត្ថភាព សកម្មភាព កម្លាំង និងលទ្ធភាពទាំងអស់ ដែលអាចសម្រេចបាន គឺមកពីព្រះជាម្ចាស់។ ដូច្នេះ ប្រសិនបើយើងមិនរៀបចំចិត្តគំនិតជាមុនទេ នោះយើងមិនអាចសម្រេចអ្វីបានទេ។

ខ្ញុំសូមអញ្ជើញបងប្អូនទាំងអស់ពិចារណាយ៉ាងជ្រៅនៅក្នុងដួងចិត្ត ដោយចូលទៅក្នុងទីអារាមដ៏សម្ងាត់នៃដួងចិត្តរបស់យើង នៅពេលយើងកំពុងធ្វើដំណើរនៅថ្ងៃស្អែក និងខានស្អែក...។ យប់នេះយើងកំពុងដើរផ្លូវឈើឆ្កាង គឺយើងចូលនៅក្នុងទុក្ខលំបាករបស់មនុស្សលោក។ គ្រប់១៤ដំណាក់កាលនៃផ្លូវឈើឆ្កាង ណែនាំឲ្យយើងចូលនៅក្នុងទុក្ខលំបាករបស់បងប្អូនយើង របស់យុវជនយើងក្នុងពិភពលោកទាំងមូលក្នុងពេលសព្វថ្ងៃនេះ។ ថ្ងៃអាទិត្យយើងគោរពព្រះយេស៊ូ ដែលមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញរួមជាមួយគ្នា ហើយយើងត្រឡប់ទៅវិញនៅថ្ងៃច័ន្ទ នឹងទៅដល់ប្រទេសរបស់យើងនៅថ្ងៃអង្គារ។ ថ្ងៃពុធយើងត្រូវចាប់ផ្ដើមចែករំលែកជាមួយបងប្អូន ជាមួយក្រុមគ្រួសារ ជាមួយបងប្អូននៅកន្លែងធ្វើការ។ យើងមិនមែនចែករំលែកតាមរបៀបបានឃើញនេះ ឃើញនោះទេ ប៉ុន្តែចែករំលែកនៅក្នុងរបៀបដែលយើងជាមនុស្សថ្មី ដោយសារ២អាទិត្យកន្លងមកនេះ យើងបានកើតជាថ្មី។ យើងជាមនុស្សថ្មី ហើយមនុស្សថ្មីនេះត្រូវការមានស្នាដៃដល់បងប្អូនឯទៀតៗ។ ដូច្នេះ យើងត្រូវចាប់ផ្ដើមនៅថ្ងៃពុធ កុំឲ្យយើងចាំថ្ងៃស្អែកនោះនឹងហួសពេលហើយ។ សូមឲ្យយើងទៅមុខរួមជាមួយព្រះយេស៊ូនៅក្នុងព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ។

នៅពេលនេះ យើងខ្ញុំសូមអរព្រះគុណព្រះជាម្ចាស់ និងសូមព្រះអង្គជួយយើងខ្ញុំបន្តទៀត ដើម្បីឲ្យយើងខ្ញុំទៅជាទូតដ៏វិសុទ្ធ ឲ្យយើងខ្ញុំទៅជាអនុលេខានៃព្រះហឫទ័យមេត្តាករុណារបស់ព្រះជាម្ចាស់សម្រាប់ប្រទេសកម្ពុជាទាំងមូល។ អាម៉ែន។